

Sygn. akt V CZ 29/06

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Inwestycyjno-Leasingowego "T." S.A. w
C.

przeciwko A. Z. i in. ,

o zapłatę,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 12 maja 2006 r.,

zażalenia pozwanego S. M.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 września 2005 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z 27 września 2005 r. oddalił wniosek pozwanego S. M. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z 13 lipca 2005 r. oddalającego apelację tego pozwanego. Tym samym postanowieniem z 27 września 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił – jako spóźniony - wniosek pozwanego S. M. o uzasadnienie wymienionego wyżej wyroku.

Pozwany zaskarżył w całości postanowienie wskazane wyżej. Zażalenie zostało odrzucone postanowieniem Sądu Apelacyjnego z 25 stycznia 2006 r. w części dotyczącej oddalenia wniosku o przywrócenie terminu a w pozostałej części przedstawione Sądowi Najwyższemu, który po jego rozpoznaniu zważył, co następuje:

1) Autor zażalenia – radca prawny pozostaje w błędnym przekonaniu, że postanowienie z 27 września 2005 r. zaskarża „w imieniu pozwanych”. Sąd Apelacyjny w postanowieniu z 1 marca 2006 r. odrzucił zażalenie współuczestników procesu – pozwanych T. P. i M. P. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z 25 stycznia 2006 r. ponieważ wyrok Sądu Okręgowego uprawomocnił się w stosunku do nich, wobec czego nie mogli zaskarżyć wyroku Sądu Apelacyjnego rozstrzygającego sprawę na skutek apelacji S. M. Skoro sprawa w postępowaniu apelacyjnym rozstrzygana była między powodową Spółką a pozwanym S. M., to tylko ten pozwany mógł żądać doręczenia jej wyroku z uzasadnieniem (art. 387 § 1 zdanie drugie k.p.c.), domagać się przywrócenia terminu i zaskarżyć postanowienie odrzucające jego wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem.

2. Trafne jest stanowisko Sądu Apelacyjnego w przedmiocie niedopuszczalności zażalenia na postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu oraz w przedmiocie dopuszczalności zażalenia na postanowienie odrzucające wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, ponieważ postanowienie takie kończy postępowanie w sprawie (art. 394¹ § 2 k.p.c.). Odrzucenie zażalenia co do przywrócenia terminu nie stanowi jednak przeszkody do rozpoznania – na wniosek strony – postanowienia w przedmiocie

przywrócenia terminu, determinującego zaskarżone rozstrzygnięcie o doręczeniu stronie wyroku z uzasadnieniem (art. 380 k.p.c.).

3. Nie można odmówić trafności zarzutów zażalenia. Brak winy jako przesłanka przywrócenia terminu (art. 168 § 1 k.p.c.) nie może być oceniany w oderwaniu od ustawowego wymagania odnośnie do treści wniosku (art. 169 § 2 k.p.c.) wymagającego tylko uprawdopodobnienia”, tj. przytoczenia twierdzeń i wskazania okoliczności uzasadniających, z których wynika przekonanie o prawdziwości tych twierdzeń strony. Uprawdopodobnienie oznacza również złagodzenie rygorów dowodowych odnośnie do okoliczności usprawiedliwiających niedopełnienie czynności procesowej w terminie.

Jeżeli przyczyną uchybienia w rozpoznawanej sprawie była choroba pełnomocnika uniemożliwiająca w ocenie lekarza wykonywanie obowiązków zawodowych to dokonanie przez Sąd orzekający oceny odmiennej wymagałoby istnienia dowodu pochodzącego od osoby posiadającej wiedzę specjalną albo wykazania fałszu dokumentu – co do treści lub formy, wraz z konsekwencjami wykrycia czynu karalnego.

Nieusprawiedliwione – i dowolne w znaczeniu jakie wiąże się z art. 233 § 1 k.p.c. – jest żądanie zaświadczenia lekarskiego na innym druku, wymaganym dla uzyskania zasiłku chorobowego. Ustawa nie określa w postępowaniu cywilnym formy usprawiedliwienia uchybienia terminu, a zarówno druk zaświadczenia wykorzystany przez lekarza i złożony do akt jak i oczekiwany przez sąd służą innym celom niż postępowanie o przywróceniu terminu czynności procesowej.

Nie można zgodzić się również i z wynikiem egzegezy tekstu zaświadczenia lekarskiego dokonanej przez Sąd orzekający. Sformułowanie „pacjent leczony” w połączeniu z dalszą częścią orzeczenia lekarskiego nie oznacza antydatowania zaświadczenia.

Uznając, iż zażalenie jest uzasadnione Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁶ k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.